

UZASADNIENIE

do postanowienia zawartego w punkcie 2 sentencji wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 23 kwietnia 2015 roku, sygnatura akt III Ca 85/15

W dniu 1 lutego 2013 roku B. K. wniosła sprzeciw od orzeczenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ł. z dnia 26 listopada 2012 roku, znak SKO. (...), oddalającego jej wniosek dotyczący ustalenia, że podwyższenie opłaty z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej położonej w Ł. przy ulicy (...), o pow. 243 m², oznaczonej jako działka nr (...), stanowiącej własność Gminy Ł., dla której prowadzona jest księga wieczysta KW (...), jest nieuzasadnione. Powódka wskazała, że jest użytkownikiem wieczystym nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta KW (...). Właściciel nieruchomości – Gmina M. Ł. zawiadomieniem o wypowiedzeniu i aktualizacji opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego z dnia 13 kwietnia 2012 roku wypowiedział wysokość dotychczasowej opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego wynoszącej 161,90 zł i zaproponował ustalenie nowej opłaty rocznej w wysokości 1.104,00 zł. Powódka nie zgodziła się z zaproponowaną przez pozwanego nową wysokością opłaty rocznej, wskazując, że w jej ocenie jest ona zawyżona.

Wyrokiem z dnia 31 października 2014 roku w sprawie o sygn. akt II C 331/13, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi ustalił wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego przedmiotowej nieruchomości począwszy od dnia 1 stycznia 2013 roku na kwotę 880,00 zł, przy czym wskazał, że będzie ona płać w 2013 roku w kwocie 323,80 zł, w 2014 roku w kwocie 601,90 zł, w 2015 roku w kwocie 601,90 zł oraz w 2016 roku w kwocie 880,00 zł (punkt 1 sentencji). W pozostałym natomiast zakresie Sąd I instancji oddalił powództwo (punkt 2 sentencji), rozstrzygając o kosztach postępowania w punktach 3-5 sentencji.

Apelację od powyższego wyroku wniosł pozwany, zaskarżając orzeczenie w całości. Pozwany zarzucił naruszenie art. 77 ust. 2a ustawy o gospodarce nieruchomościami poprzez błędne jego zastosowanie. Apelujący argumentował, że Sąd Rejonowy prawidłowo określił wysokość opłaty rocznej w stosunku do wartości rynkowej nieruchomości, jednakże w sposób niewłaściwy ustalił wysokość opłaty w kolejnych latach od aktualizacji.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego w zakresie punktu 2 sentencji wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 31 października 2014 roku podlega odrzuceniu. Apelujący nie ma bowiem interesu prawnego w zaskarżeniu punktu 2 sentencji wyroku Sądu I instancji.

Zgodnie z treścią art. 370 k.p.c. sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. W myśl zaś art. 373 zdanie 1 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji.

Wskazać należy, że w doktrynie sporne wprawdzie jest, czy warunkiem dopuszczalności apelacji (i środków odwoławczych w ogólności) jest istnienie tzw. gravamen, to jest „pokrzywdzenia” strony zaskarżonym wyrokiem, ewentualnie istnienie interesu prawnego w zaskarżeniu wyroku. Podkreślenia wymaga jednak fakt, iż zarówno w literaturze, jak i w orzecznictwie zdaje się dominować pogląd, że dopuszczalne jest wniesienie apelacji jedynie przez stronę „pokrzywdzoną” wyrokiem wydanym (przynajmniej w części) niezgodnie z jej żądaniami. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest natomiast pogląd uzależniający uprawnienie do wniesienia środka odwoławczego od istnienia gravamen, czyli pokrzywdzenia strony orzeczeniem sądu niższej instancji. Pokrzywdzenie miałoby polegać na całkowitym bądź częściowym nieuwzględnieniu żądań strony i uwidacznia się poprzez porównanie twierdzeń strony o przysługujących jej prawach

z rozstrzygnięciem o tych prawach zawartym w orzeczeniu (tak np. uzasadnienie postanowienia SN z dnia 8 kwietnia 1997 r., I CKN 57/97, LEX nr 30899; a także postanowienie SN z dnia 5 września 1997 r., III CKN 152/97, LEX nr 50615; postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., II CZ 22/06, LEX nr 196615, utożsamiające gravamen z interesem w zaskarżeniu orzeczenia; podobnie wyrok SN z dnia 8 grudnia 2009 r., I UK 195/09, LEX nr 577812, zgodnie z którym „przesłanką zaskarżenia orzeczenia w postępowaniu cywilnym jest istnienie interesu prawnego w zaskarżeniu, określanego mianem gravamen, a ten oznacza pokrzywdzenie polegające na niekorzystnej dla strony różnicy między zgłoszonym przez nią żądaniem a sentencją orzeczenia, wynikającej z porównania zakresu żądania i treści rozstrzygnięcia”).

Wprawdzie żaden przepis nie formułuje „pokrzywdzenia” strony wyrokiem jako warunku dopuszczalności apelacji. Należy jednak zwrócić uwagę, że ustawodawca wprowadził *expressis verbis* w art. 168 § 2 k.p.c. gravamen (ujemne skutki procesowe dla strony) jako przesłankę dopuszczalności wniosku o przywrócenie terminu, co może być wskazówką przy wykładni przepisów o apelacji, niezawierających analogicznego unormowania.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że Sąd Rejonowy zaskarżonym wyrokiem z dnia 31 października 2014 roku ustalił wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego począwszy od dnia 1 stycznia 2013 roku (punkt 1 sentencji), w pozostałym zaś zakresie oddalił powództwo (punkt 2 sentencji). Tym samym rozstrzygnięcie Sądu I instancji zawarte w punkcie 2 sentencji zaskarżonego wyroku jest korzystne dla pozwanego. W konsekwencji stwierdzić należy, że pozwany nie posiada interesu prawnego w zaskarżeniu punktu 2 sentencji wyroku Sądu Rejonowego, który to punkt zawiera dla pozwanego korzystne rozstrzygnięcie, a wobec powyższego apelacja podlegać musiała w tym zakresie odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 373 k.p.c. odrzucił apelację pozwanego w zakresie punktu 2 zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 31 października 2014 roku.